Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B DECYZJA PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, ZEBRANYCH W RADZIE

z dnia 27 lutego 2002 r.

w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS oraz w sprawie funduszu badawczego węgla i stali

(2002/234/EWWiS)

(Dz.U. L 79 z 22.3.2002, str. 42)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►A1	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

▼B

DECYZJA PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, ZEBRANYCH W RADZIE

z dnia 27 lutego 2002 r.

w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS oraz w sprawie funduszu badawczego węgla i stali

(2002/234/EWWiS)

PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH WSPÓLNOT EUROPEJSKICH, ZEBRANI W RADZIE,

mając na uwadze, co następuje:

(1) Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (EWWiS) wygasa dnia 23 lipca 2002 r. a własność funduszy EWWiS powróci do Państw Członkowskich.

(2) Państwa Członkowskie wyraziły swój ostateczny cel, jakim jest przekazanie funduszy EWWiS Wspólnocie Europejskiej (WE) oraz stworzenie wspólnego funduszu na badania w sektorach związanych z przemysłem węgla i stali. Dokonano odniesienia do rezolucji Rady Europejskiej zebranej w Amsterdamie dnia 16 czerwca 1997 r. oraz do rezolucji przyjętych przez Radę i przedstawicieli rządów Państw Członkowskich dnia 20 lipca 1998 r. oraz dnia 21 czerwca 1999 r. Państwa Członkowskie nie ustają w dążeniu do osiągnięcia tego celu.

(3) W celu zapewnienia, tymczasowo oraz do czasu przekazania, właściwego zarządzania aktywami i pasywami EWWiS od dnia 24 lipca 2002 r., zadanie zarządzania tymi funduszami powinno zostać powierzone Komisji. Pomniejszenie funduszy podczas tego tymczasowego zarządzania nie może powodować jakichkolwiek dodatkowych zobowiązań dla Państw Członkowskich.

(4) W kontekście przekazania funduszy WE Komisja zaproponowała, że powinna zarządzać funduszami EWWiS zgodnie ze szczególnymi przepisami. W istocie przepisy te powinny mieć zastosowanie również w odniesieniu do niniejszej decyzji, zapewniając przez to niezbędną spójność bez wpływu na międzyrządowy charakter niniejszej decyzji.

(5) Zasięgnięto opinii Parlamentu Europejskiego w sprawie tych szczególnych przepisów.

(6) Zważywszy, że skuteczne zarządzanie aktywami EWWiS wymaga zaufania ze strony podmiotów gospodarczych, wynikającego między innymi z długoterminowej przewidywalności w odniesieniu do sytuacji prawnej.

(7) Dlatego niezbędne jest zapewnienie, że tymczasowe zarządzanie funduszami EWWiS odbywa się zgodnie z przepisami zawartymi w niniejszej decyzji,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Od dnia 24 lipca 2002 r. wszelkimi aktywami i pasywami EWWiS, według stanu na dzień 23 lipca 2002 r., zarządza Komisja w imieniu Państw Członkowskich.

2. Z zastrzeżeniem ewentualnego zwiększenia lub zmniejszenia w wyniku postępowania likwidacyjnego, wartość netto tych aktywów i pasywów, określoną w zestawieniu bilansowym EWWiS z dnia 23 lipca 2002 r., uznaje się za majątek przeznaczony do celów badań w sektorach związanych z przemysłem węgla i stali, określony jako „„EWWiS w likwidacji”. Po zakończeniu likwidacji określa się go jako Majątek Funduszu Badawczego Węgla i Stali.

▼B

3. Dochód z majątku określonego jako Fundusz Badawczy Węgla i Stali może zostać wykorzystany jedynie do celów badań w sektorach związanych z przemysłem węgla i stali, zgodnie z przepisami niniejszej decyzji oraz aktów przyjętych na jej podstawie.

Artykuł 2

Przepisy zawarte w załącznikach I, II i III stanowią integralną część niniejszej decyzji.

Artykuł 3

O ile niniejsza decyzja nie przewiduje inaczej, postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską stosuje się *mutatis mutandis* w odniesieniu do działań przeprowadzanych zgodnie z niniejszą decyzją przez Komisję.

Artykuł 4

Niniejszą decyzja jest stosowana od dnia 24 lipca 2002 r. i przestaje być stosowana z dniem, w którym aktywa i pasywa funduszy EWWiS zostały przekazane Wspólnocie Europejskiej.

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

▼B

ZAŁĄCZNIK 1

Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji

Punkt 1

1. Komisji powierza się likwidację operacji finansowych Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali, które są nadal w toku w chwili wygaśnięcia Traktatu EWWiS. W przypadku gdy dłużnik EWWiS nie uiszcza należności podczas okresu likwidacji, wynikającą z tego tytułu stratę wpisuje się najpierw w ciężar istniejącego kapitału a następnie w ciężar przychodów na rok bieżący. Komisja, przed odpisaniem wszelkich roszczeń wobec dłużnika EWWiS, który nie spłacił należności, wyczerpie wszystkie środki zaradcze, łącznie z gwarancjami uruchamianymi na żądanie (hipoteki, zabezpieczenia, gwarancje bankowe lub inne). Komisja zarezerwuje wszystkie możliwe działania w przypadku, gdyby dłużnik odzyskał wypłacalność.

2. Likwidacja jest prowadzona zgodnie z przepisami i procedurami mającymi zastosowanie w odniesieniu do takich operacji, z instytucjami wspólnotowymi posiadającymi obowiązujące uprawnienia i kompetencje przewidziane przez Traktat EWWiS oraz prawodawstwo wtórne obowiązujące w dniu 23 lipca 2002 r.

Punkt 2

Komisja zarządza aktywami w taki sposób, aby zapewnić długoterminowe zyski. Inwestowanie aktywów płynnych powinno być nastawione na uzyskanie jak najwyższych zysków, zgodnie z zasadami bezpieczeństwa.

Punkt 3

1. Corocznie sporządza się rachunek zysków i strat, bilans oraz sprawozdanie finansowe w celu wykazania, oddzielnie od innych operacji finansowych pozostałych Wspólnot, operacji likwidacyjnych przewidzianych w pkt 1 oraz transakcji inwestycyjnych przewidzianych w pkt 2. Te sprawozdania finansowe załącza się do deklaracji finansowych sporządzanych corocznie przez Komisję na mocy art. 275 Traktatu WE oraz rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie w odniesieniu do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

2. Uprawnienia Parlamentu Europejskiego, Rady oraz Trybunału Obrachunkowego dotyczące kontroli i absolutorium, wymienione w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską oraz w rozporządzeniu finansowym mającym zastosowanie w odniesieniu do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, stosuje się odpowiednio w odniesieniu do operacji określonych w ppkt 3.1.

Punkt 4

1. Przychód netto z inwestycji przewidzianych na mocy pkt 2 stanowi przychód w budżecie ogólnym Unii Europejskiej. Przychód ten zostaje przeznaczony na konkretny cel, mianowicie na finansowanie projektów badawczych w sektorach związanych z przemysłem węgla i stali nieobjętych ramowym programem badań. Stanowi on Fundusz Badawczy Węgla i Stali, i jest zarządzany przez Komisję.

2. Przychód określony w ppkt 4.1 zostaje podzielony, z przeznaczeniem 27,2 % na badania związane z węglem i 72,8 % na badania związane ze stalą. Jeżeli okaże się to niezbędne, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, zmienia sposób podziału funduszy między badaniami dotyczącymi węgla i badaniami dotyczącymi stali.

3. Niewykorzystany przychód oraz środki pochodzące z tego przychodu, nadal dostępne dnia 31 grudnia dowolnego roku, są automatycznie przenoszone na rok następny. Te środki nie mogą zostać przekazane do innych pozycji budżetu.

4. Przyznane środki budżetowe odpowiadające anulowanym zobowiązaniom automatycznie wygasają na koniec każdego roku budżetowego. Rezerwy na zobowiązania zwolnione w wyniku anulowania są wprowadzane do bilansu i rachunku zysków i strat przewidzianych w pkt 3 ust. 1 i początkowo wracają do aktywów EWWiS w likwidacji, a następnie, po zakończeniu likwidacji, do majątku Funduszu Badawczego Węgla i Stali. Odzyskane kwoty są podobnie wprowadzane do bilansu i rachunku zysków i strat.

Punkt 5

1. Przychody netto udostępniane w celu finansowania projektów badawczych na rok n + 2 zostają uwzględnione w bilansie EWWiS w likwidacji w roku n oraz, po zakończeniu likwidacji, w bilansie majątku Funduszu Badawczego Węgla i Stali.

▼B

2. W celu zminimalizowania fluktuacji w finansowaniu badań, wynikającej ze zmian na rynkach finansowych, wprowadza się wyrównanie oraz przepis dotyczący rezerwy na wydatki nieprzewidziane. Szczegóły obliczania wyrównania i ustalania rozmiaru rezerwy na nieprzewidziane wydatki są zawarte w Planie.

Punkt 6

Wydatki administracyjne wynikające z likwidacji, inwestycji i zarządzania operacjami określonymi w niniejszej decyzji, odpowiadające wydatkom ustanowionym w art. 20 Traktatu ustanawiającego Jedną Radę i Jedną Komisję Wspólnot Europejskich z dnia 8 kwietnia 1965 r., których kwota została dostosowana decyzją Rady z dnia 21 listopada 1977 r., powinny zostać pokryte przez Komisję ze zryczałtowanej płatności w wysokości 3,3 miliona EUR rocznie *pro rata temporis* przekazanej do budżetu ogólnego Unii Europejskiej z rezerw kapitałowych funduszu.

Punkt 7

Komisja ustala kwotę aktywów i pasywów EWWiS w bilansie zamykanym dnia 23 lipca 2002 r.

▼B

Plan do załącznika I

Procedury, których należy przestrzegać przy ustalaniu kwoty przychodu netto, jakie zostają przydzielone Funduszowi Badań Węgla i Stali

1. WPROWADZENIE

Przychód netto, który może zostać wykorzystany do finansowania projektów badawczych odpowiada rocznym wynikom netto EWWiS w likwidacji, a następnie, po zakończeniu likwidacji, rocznym wynikom netto majątku Funduszu Badawczego Węgla i Stali. Stosowana metoda składa się z ustalenia finansowania badań dotyczących węgla i stali na rok n + 2, jeżeli sporządza się bilans za rok n, uwzględniając połowę zwiększenia lub zmniejszenia wyniku netto w stosunku do ostatniego poziomu finansowania przyjętego w odniesieniu do badań dotyczących węgla i stali.

2. DEFINICJA

n: rok referencyjny

R_n: wynik netto za rok n

P_n: rezerwa na nieprzewidziane wydatki na rok n

D_{n+1}: przyznane środki na badania na rok n + 1 (ustalone, jeżeli sporządza się bilans na rok n – 1)

D_{n+2}: środki przyznane na badania na rok n + 2

3. UŻYWANE ALGORYTMY

Algorytmy używane w celu ustalenia rozmiaru rezerwy na nieprzewidziane wydatki oraz środków przyznanych na badania na rok n + 2, które zostaną wykazane w bilansie za rok n, są następujące:

3.1. Rozmiar rezerwy na nieprzewidziane wydatki:

$$P_n = P_{n-1} + 0{,}5 * (R_n - D_{n+1})$$

3.2. Środki przyznane na rok n + 2 (zaokrąglane w górę lub w dół do najbliższych stu tysięcy euro. Jeżeli wynik obliczenia wypada dokładnie pośrodku, środki przyznane są zaokrąglane w górę do najbliższych stu tysięcy euro):

$$D_{n+2} = D_{n+1} + 0{,}5 * (R_n - D_{n+1})$$

Gdzie właściwe, kwota potrzebna do zaokrąglenia w górę (lub kwota pozostająca po zaokrągleniu w dół) zostanie odjęta od (lub zwrócona do) rezerwy na nieprzewidziane wydatki.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Wieloletnie wytyczne finansowe dotyczące zarządzania aktywami EWWiS w likwidacji oraz, po zakończeniu likwidacji, majątkiem Funduszu Badawczego Węgla i Stali

Punkt 1

Wieloletnie wytyczne finansowe dotyczące zarządzania aktywami EWWiS w likwidacji oraz, po zakończeniu likwidacji, majątkiem Funduszu Badawczego Węgla i Stali (zwane dalej „wytycznymi finansowymi") zostają określone w Planie.

Punkt 2

Wytyczne finansowe są poddawane przeglądowi lub uzupełniane, stosownie do potrzeb, co pięć lat, a pierwszy okres kończy się dnia 31 grudnia 2007 r. W tym celu i nie później niż w ciągu pierwszych sześciu miesięcy ostatniego roku każdego okresu pięcioletniego Komisja ponownie ocenia działanie i skuteczność wytycznych finansowych i proponuje wszelkie stosowne zmiany.

Jeżeli uzna to za stosowne, Komisja może dokonać takiej ponownej oceny i przedłożyć Radzie wnioski dotyczące wszelkich stosownych zmian przed upływem okresu pięcioletniego.

▼B

Plan do załącznika II

Wytyczne finansowe dotyczące zarządzania aktywami EWWiS w likwidacji oraz, po zakończeniu likwidacji, majątkiem Funduszu Badawczego Węgla i Stali

1. WYKORZYSTANIE FUNDUSZY

a) Aktywa EWWiS w likwidacji, łącznie zarówno z portfelem pożyczek jak i inwestycjami, wykorzystuje się w sposób niezbędny do spełnienia pozostałych zobowiązań EWWiS, w postaci niespłaconych pożyczek, zobowiązań wynikających z poprzednich budżetów operacyjnych oraz wszelkich nieprzewidzianych zobowiązań.

b) W zakresie, w jakim aktywa EWWiS w likwidacji nie są niezbędne do spełnienia zobowiązań opisanych w lit. a), inwestuje się w taki sposób, aby przynosiły dochód wykorzystywany w celu finansowania kontynuacji badań w sektorach związanych z przemysłem węgla i stali.

c) Majątek Funduszu Badawczego Węgla i Stali inwestuje się w taki sposób, aby przynosiły dochód wykorzystywany w celu finansowania kontynuacji badań w sektorach związanych z przemysłem węgla i stali.

2. PRZYDZIAŁ AKTYWÓW

Zgodnie z pkt 1 Komisja dokona przydziału aktywów według następujących trzech kategorii:

a) rezerwy niezbędne do zapewnienia gwarancji wierzycielom EWWiS, że wszystkie niespłacone pożyczki wraz z odsetkami zostaną całkowicie spłacone w swoim terminie wymagalności, umożliwiając w ten sposób zobowiązanemu utrzymanie jego klasyfikacji „AAA” lub jej odpowiednika;

b) fundusze niezbędne do zagwarantowania wypłat wszystkich kwot legalnie zaangażowanych na mocy budżetu operacyjnego EWWiS przed wygaśnięciem Traktatu EWWiS;

c) w zakresie, w jakim fundusze nie są dłużej niezbędne do wyżej wymienionych celów (ze względu na spłatę pożyczek lub płatność odsetek bez uruchamiania rezerw lub ewentualne anulowanie zobowiązań budżetowych), takie fundusze zostaną przydzielone do kategorii inwestycji.

3. KATEGORIE INWESTYCJI

Aktywa określone w pkt 2 zostają zainwestowane w taki sposób, aby zapewnić dostępność funduszy w razie potrzeby, przy jednoczesnym generowaniu najwyższych możliwych zysków, zgodnie z długoterminowym zachowaniem wysokiego poziomu bezpieczeństwa i stabilności.

a) W celu osiągnięcia tych założeń, zezwala się na inwestowanie wyłącznie w następujących kategoriach aktywów:

   i) lokaty terminowe w upoważnionych bankach;

   ii) instrumenty rynku pieniężnego, z ostatecznym terminem wymagalności krótszym niż jeden rok, emitowane przez upoważnione banki lub przez inne kategorie upoważnionych emitentów;

   iii) obligacje o stałym i zmiennym oprocentowaniu, z terminem wymagalności płatności nieprzekraczającym 10 lat, pod warunkiem że są emitowane przez upoważnionego emitenta z którejkolwiek kategorii;

   iv) udziały kapitałowe w upoważnionych zbiorowych funduszach inwestycyjnych, pod warunkiem że takie inwestycje są ograniczone do funduszy, których celem jest reagowanie na zachowania wskaźnika finansowego i tylko dla inwestycji określonych w pkt 2 lit. c).

b) Komisja może również wykorzystać następujące operacje w odniesieniu do kategorii aktywów wymienionych w lit. a):

   i) umowy odkupu i umowy odkupu odwrotnego, pod warunkiem że kontrahenci są upoważnieni do takich transakcji, oraz pod warunkiem że:

      — papiery wartościowe posiadane w ramach takich umów nie mogą zostać odsprzedane stronom innym niż umawiający się kontrahent przed upływem nieprzekraczalnego terminu umownego, oraz

      — Komisja jest nadal w stanie odkupić te papiery wartościowe, które mogła sprzedać w nieprzekraczalnym terminie umownym;

   ii) operacje pożyczkowe pod zastaw obligacji, ale tylko zgodnie z warunkami i procedurami przewidzianymi w uznanych systemach kompensacyjnych, takich jak CLEARSTREAM i EUROCLEAR, lub poprzez

▼B

wiodące instytucje finansowe specjalizujące się w tego rodzaju operacjach, z zastrzeżeniem reguł ostrożnościowych uznawanych za równoważne regułom wspólnotowym.

c) „Upoważnieni" kontrahenci, jako termin używany w niniejszych wytycznych, są tymi wybieranymi przez Komisję na mocy jej przepisów i procedur określonych w pkt 7.

4. OGRANICZENIA INWESTYCYJNE

a) Inwestycje są ograniczone do następujących kwot:

i) w odniesieniu do obligacji emitowanych lub gwarantowanych przez Państwa Członkowskie lub instytucje unijne, do kwoty 250 milionów EUR na Państwo Członkowskie lub instytucję;

ii) w odniesieniu do obligacji emitowanych lub gwarantowanych przez innych suwerennych lub ponadnarodowych pożyczkobiorców ze zdolnością kredytową nie mniejszą niż „AA-" lub jej odpowiednik, do kwoty 100 milionów EUR na emitenta lub gwaranta;

iii) w odniesieniu do lokat z i/lub instrumentów pieniężnych upoważnionego banku, do niższej z następujących dwóch: albo kwoty 100 milionów EUR na bank, albo 5 % funduszy własnych banku;

iv) w odniesieniu do obligacji wyemitowanych przez spółki o zdolności kredytowej nie mniejszej niż „AAA" lub jej odpowiednik, do kwoty 50 milionów EUR na emitenta;

v) w odniesieniu do obligacji wyemitowanych przez spółki o zdolności kredytowej nie mniejszej niż „AA-" lub jej odpowiednik, do kwoty 25 milionów EUR na emitenta;

vi) w odniesieniu do udziałów zbiorowego funduszu inwestycyjnego o zdolności kredytowej nie mniejszej niż „AA-" lub jej odpowiednik, do kwoty 25 milionów EUR na każdy taki instrument.

b) Inwestycje we wszelkie jednorazowe emisje obligacji, z zastrzeżeniem ograniczeń podanych w lit. a), nie są większe niż 20 % całkowitej kwoty takiej emisji.

c) Inwestycje w każdego pojedynczego kontrahenta, z zastrzeżeniem ograniczeń podanych w lit. a), oraz, w miarę potrzeby, skumulowane między instrumenty, nie są większe niż 20 % sumy aktywów.

d) Klasyfikacje określone w niniejszych wytycznych są tymi stosowanymi przez przynajmniej jedną z głównych, w powszechnym rozumieniu, międzynarodowych agencji szacowania zdolności kredytowej.

5. PRZEKAZANIE DO BUDŻETU UNII EUROPEJSKIEJ

Przychód netto zostanie przekazany do budżetu ogólnego Unii Europejskiej jako przychód dedykowany i zostanie przekazany z EWWiS w likwidacji oraz, po zakończeniu likwidacji, z majątku Funduszu Badawczego Węgla i Stali, jeżeli jest to niezbędne w celu wypełnienia zobowiązań z linii budżetowej skierowanej na programy badawcze dla sektorów związanych z przemysłem węgla i stali.

6. RACHUNKOWOŚĆ

Zarządzanie funduszami jest księgowane w rocznym rachunku zysków i strat oraz w rocznym bilansie przygotowywanym dla EWWiS w likwidacji, oraz, po zakończeniu likwidacji, dla majątku Funduszu Badawczego Węgla i Stali. Powinny one być oparte na powszechnie przyjętych zasadach rachunkowości podobnych do tych przewidzianych dla EWWiS, w szczególności w czwartej dyrektywie Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek ([1]) i w dyrektywie Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych ([2]). Sprawozdania finansowe zostaną zatwierdzone przez Komisję i zbadane przez Trybunał Obrachunkowy. Komisja zatrudnia firmy z zewnątrz w celu przeprowadzenia corocznego audytu swoich sprawozdań finansowych.

7. PROCEDURY ZARZĄDZANIA

Komisja prowadzi, w odniesieniu do EWWiS w likwidacji oraz, po zakończeniu likwidacji, do majątku Funduszu Badawczego Węgla i Stali, wyżej wymienione operacje zarządzania zgodnie z niniejszymi wytycznymi oraz na mocy swoich wewnętrznych przepisów i procedur obowiązujących w odniesieniu do EWWiS w chwili jego rozwiązania lub w postaci później zmienionej.

([1]) Dz.U. L 222 z 14.8.1978, str. 11. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/65/WE (Dz.U. L 283 z 27.10.2001, str. 28).
([2]) Dz.U. L 372 z 31.12.1986, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/65/WE.

▼B

Szczegółowe sprawozdanie z operacji zarządzania przeprowadzanych na mocy niniejszych wytycznych jest sporządzane co trzy miesiące i przesyłane do Państw Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Wieloletnie wytyczne techniczne dotyczące programu badawczego Funduszu Badawczego Węgla i Stali.

Punkt 1

Wieloletnie wytyczne techniczne dotyczące programu badawczego Funduszu Badawczego Węgla i Stali (zwane dalej „wytycznymi technicznymi") są określone w Planie.

Punkt 2

Wytyczne techniczne są poddane przeglądowi lub uzupełniane, stosownie do potrzeb, co pięć lat, a pierwszy taki okres kończy się dnia 31 grudnia 2007 r. W tym celu i nie później niż w ciągu pierwszych sześciu miesięcy ostatniego roku każdego okresu pięcioletniego Komisja ponownie ocenia działanie i skuteczność wytycznych technicznych oraz proponuje wszelkie stosowne zmiany.

Jeżeli uzna to za stosowne, Komisja może dokonać takiej ponownej oceny i przedłożyć Radzie wnioski dotyczące wszelkich stosownych zmian przed upływem okresu pięcioletniego.

▼B

Plan do załącznika III

Wytyczne techniczne dotyczące programu badawczego Funduszu Badawczego Węgla i Stali.

1. PROGRAM

1.1. Cele

Jako kontynuacja programów badań i rozwoju technicznego w dziedzinie węgla i stali Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali („programy BRT EWWiS") i w ramach trwałego rozwoju ustanowiony zostaje program badawczy Funduszu Badawczego Węgla i Stali (zwany dalej „programem"). Celem programu jest wspieranie konkurencyjności wspólnotowych sektorów związanych z przemysłem węgla i stali. Program jest zgodny z naukowymi, technologicznymi i politycznymi celami Unii Europejskiej i uzupełnia działania prowadzone w Państwach Członkowskich i w ramach istniejących programów badawczych Wspólnoty, takich jak program ramowy Wspólnoty Europejskiej dotyczący badań, rozwoju technologicznego i działań pokazowych (zwany dalej „ramowym programem badawczym"). Koordynacja, komplementarność i synergia między tymi programami są wspierane, jak również wymiana informacji między projektami finansowanymi na podstawie tego programu oraz projektami finansowanymi na podstawie ramowego programu badawczego.

1.2. Główne zasady

Program zapewnia pomoc finansową dopuszczalnym projektom, środkom towarzyszącym i innym działaniom określonym w ppkt 1.5 poprzez wspieranie współpracy między przedsiębiorstwami, ośrodkami badawczymi i uniwersytetami. Program obejmuje procesy produkcyjne, utylizację, ochronę zasobów, poprawę stanu środowiska oraz bezpieczeństwo w pracy w sektorach związanych z przemysłem węgla i stali.

Pojęcia „węgiel" i „stal" są zdefiniowane w dodatku A.

1.3. Zakres

Niniejsze wytyczne opisują strukturę, zarządzanie i wykonanie programu, jego naukową i techniczną zawartość oraz priorytety jako uzupełnienie innych istniejących programów badawczych i reguł uczestnictwa.

Niniejsze wytyczne zawierają wezwanie do składania wniosków dotyczących programu opisanego w ppkt 3.1 oraz priorytety naukowe/techniczne i społeczno-gospodarcze opisane w dodatkach B i C, które mogą zostać zmienione przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w ppkt 2.1.

1.4. Uczestnictwo

1.4.1. *Państwa Członkowskie*

Przedsiębiorstwa, instytuty badawcze lub osoby fizyczne mające siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Państwa Członkowskiego mogą uczestniczyć w programie i składać wnioski o pomoc finansową, pod warunkiem że ich zamiarem jest prowadzenie działalności BRT lub mogą one znacząco przyczynić się do takiej działalności.

1.4.2. *Państwa ubiegające się o członkostwo*

Przedsiębiorstwa, instytuty badawcze lub osoby fizyczne w państwach ubiegających się o członkostwo są uprawnione do uczestnictwa bez otrzymywania jakiegokolwiek wsparcia finansowego na podstawie programu, chyba że odpowiednie Układy Europejskie i ich dodatkowe protokoły nie stanowią inaczej, oraz do uczestnictwa w decyzjach różnych Rad Stowarzyszenia.

1.4.3. *Państwa trzecie*

Przedsiębiorstwa, instytuty badawcze lub osoby fizyczne z państw trzecich są uprawnione do uczestnictwa na podstawie poszczególnych projektów bez otrzymania jakiegokolwiek wsparcia finansowego na podstawie programu, pod warunkiem że takie uczestnictwo jest w interesie Wspólnoty.

1.5. Dopuszczalne projekty, środki towarzyszące i inne działania

Wszystkie projekty badawcze, pilotażowe i pokazowe, środki towarzyszące oraz działania wspierające i przygotowawcze mogą być finansowane na podstawie programu.

▼B

Zamierzeniem *programu badawczego* jest objęcie pracy badawczej lub doświadczalnej w celu zdobycia dodatkowej wiedzy mającej ułatwić osiągnięcie szczególnych celów praktycznych, takich jak tworzenie lub rozwój produktów, procesów produkcyjnych lub usług.

Projekt pilotażowy charakteryzuje się budową, eksploatacją i rozwojem instalacji lub znacznej części instalacji na właściwą skalę oraz użyciem odpowiednio dużych części składowych w celu badania możliwości zastosowania teoretycznych lub laboratoryjnych wyników w praktyce i/lub zwiększenia wiarygodności danych technicznych lub gospodarczych niezbędnych do przejścia do fazy pokazowej, a w niektórych przypadkach do fazy przemysłowej i/lub handlowej.

Projekt pokazowy charakteryzuje się budową i/lub eksploatacją instalacji na skalę przemysłową lub znacznej części instalacji na skalę przemysłową w celu zgromadzenia wszystkich danych technicznych i gospodarczych, aby kontynuować przemysłowe i/lub handlowe wykorzystanie technologii przy minimalnym ryzyku.

Środki towarzyszące odnoszą się do wspierania korzystania ze zdobytej wiedzy, grupowania projektów, upowszechniania wyników i wsparcia dotyczącego szkoleń i przemieszczania się naukowców w związku z projektami finansowanymi na podstawie programu.

Działaniami wspierającymi i przygotowawczymi są działania właściwe dla należytego i skutecznego zarządzania programem, takie jak okresowe monitorowanie i dokonywanie oceny, określone w pkt 4, badania lub łączenie ze sobą pokrewnych projektów finansowanych na podstawie programu.

2. ZARZĄDZANIE PROGRAMEM

Programem zarządza Komisja. Ustanawia się następujący komitet oraz grupy w celu wspomagania Komisji:

a) Komitet ds. Węgla i Stali opisany w ppkt 2.1;

b) Grupy Doradcze ds. Węgla i Stali, opisane w ppkt 2.2;

c) Grupy Techniczne ds. Węgla i Stali opisane w ppkt 2.3.

2.1. Komitet ds. Węgla i Stali

2.1.1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Węgla i Stali (zwany dalej „Komitetem"). Artykuł 4 i art. 7 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([1]) stosuje się odpowiednio. Okres określony w art. 4 ust. 3 tej decyzji ustala się na trzy miesiące.

2.1.2. Komitet może badać każdą inną kwestię przedstawioną przez swojego przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2.1.3. Komitet uchwala swój regulamin.

2.1.4. Następujące kwestie podlegają przyjęciu zgodnie z procedurą określoną w ppkt 2.1.1:

a) kryterium przydziału środków finansowych dla poszczególnych projektów, zgodnie z ppkt 3.3 ust. 3;

b) opracowywanie zakresu uprawnień w odniesieniu do monitorowania i dokonywania oceny programu określonej w pkt 4;

c) wszelkie zmiany dodatków B i C w odniesieniu do niniejszych wytycznych;

d) wszystkie inne sprawy odnoszące się do programu.

2.1.5. Komisja przekazuje Komitetowi informacje dotyczące programu jako całości oraz o postępie i rzeczywistym lub przewidywanym wpływie wszystkich finansowanych działań BRT.

2.2. Grupy Doradcze ds. Węgla i Stali

Grupy Doradcze ds. Węgla i Stali (zwane dalej „Grupami Doradczymi") są niezależnymi grupami doradztwa technicznego ustanowionymi w celu wspomagania Komisji. W odniesieniu do aspektów BRT związanych odpowiednio z węglem i stalą, każda Grupa Doradcza doradza w sprawie:

a) ogólnego rozwoju programu, priorytetów wymienionych w dodatkach B i C włącznie ze wszelkimi zmianami, pakietu informacyjnego, jak określono w ppkt 3.1, oraz dalszych wytycznych;

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B

b) spójności i możliwego powielania innych programów BRT na poziomie wspólnotowym i krajowym;

c) określania zasad przewodnich dla monitorowania projektów BRT;

d) pracy podjętej w odniesieniu do szczególnych projektów;

e) określenia krótkoterminowych priorytetów programu, zgodnie z dodatkami B i C;

f) sporządzenia instrukcji oceniania i wyboru działań BRT, jak określono w ppkt 3.3;

g) oceny wniosków dotyczących działań BRT i pierwszeństwa, które ma być przyznane tym wnioskom, uwzględniając dostępne środki finansowe;

h) liczby, kompetencji i składu Grup Technicznych określonych w ppkt 2.3;

i) innych środków w przypadku, gdy zwróci się o to Komisja.

Każda Grupa Doradcza złożona jest z członków, jak określono w ppkt 2.2.1 i 2.2.2, wyznaczonych przez Komisję i wykonujących obowiązki we własnym imieniu przez okres pięciu lat. Mandaty mogą być cofnięte. Komisja rozważa wnioski dotyczące mandatów otrzymane następującymi sposobami: na wniosek Państwa Członkowskiego; na wniosek podmiotów określonych w ppkt 2.2.1 i 2.2.2; w odpowiedzi na zaproszenie do składania wniosków o umieszczenie na liście rezerwowej.

W każdej Grupie Doradczej powinien być co najmniej jeden członek z każdego zainteresowanego Państwa Członkowskiego i w każdej Grupie Doradczej należy zapewnić zrównoważony zakres wiedzy fachowej oraz możliwie jak najszerszą reprezentację geograficzną. Członkowie muszą być aktywni w danej dziedzinie i mieć świadomość priorytetów przemysłowych.

Posiedzeniom Grup Doradczych przewodniczy Komisja, która udostępnia również sekretariat. W razie potrzeby przewodniczący może wezwać członków do głosowania; każdy z członków ma prawo do jednego głosu. Tam gdzie jest to stosowne, przewodniczący może zaprosić ekspertów zewnętrznych do udziału w posiedzeniach.

W razie potrzeby (np. aby udzielić porady w sprawach mających znaczenie dla obu sektorów) obie Grupy Doradcze zwołują wspólne posiedzenia.

2.2.1. *Grupa Doradcza ds. Węgla*

Skład Grupy Doradczej ds. Węgla jest następujący:

Członkowie	Maksymalna liczba
a) Ze strony producentów/krajowych federacji węgla lub związanych z nimi ośrodków badawczych	8
b) Ze strony organizacji reprezentujących producentów węgla na poziomie europejskim	2
c) Ze strony użytkowników węgla lub związanych z nimi ośrodków badawczych	8
d) Ze strony organizacji reprezentujących użytkowników węgla na poziomie europejskim	2
e) Ze strony organizacji reprezentujących pracowników	2
f) Ze strony organizacji reprezentujących dostawców sprzętu	2
	24

Członkowie muszą posiadać szeroką wiedzę ogólną oraz szczególną wiedzę fachową w co najmniej jednej z następujących dziedzin: górnictwo węglowe i utylizacja, zagadnienia społeczne i ochrony środowiska, włącznie z aspektami bezpieczeństwa.

2.2.2. *Grupa Doradcza ds. Stali*

Skład Grupy Doradczej ds. Stali jest następujący:

Członkowie	Maksymalna liczba
a) Ze strony przemysłu/krajowych federacji stali lub związanych z nimi ośrodków badawczych	21
b) Ze strony organizacji reprezentujących producentów na poziomie europejskim	2
c) Ze strony organizacji reprezentujących pracowników	2

▼B

Członkowie	Maksymalna liczba
d) Ze strony organizacji reprezentujących branżę przetwórczą lub użytkowników stali	5
	30

Członkowie muszą posiadać szeroką wiedzę ogólną oraz szczególną wiedzę fachową w co najmniej jednej z następujących dziedzin: surowce; produkcja surówki; stalownictwo; odlewanie ciągłe; walcowanie na zimno i/lub na gorąco; obróbka wykańczająca stali i/lub obróbka powierzchni; określanie gatunków stali i/lub produktów; zastosowanie stali i jej właściwości; zagadnienia społeczne i ochrony środowiska włącznie z aspektami bezpieczeństwa.

2.3. Grupy Techniczne ds. Węgla i Stali

Zadanie Grupy Technicznej ds. Węgla i Stali polega na wspomaganiu Komisji w monitorowaniu projektów badawczych i pilotażowych/pokazowych. Członkowie wyznaczani są przez Komisję i pochodzą z sektorów związanych z przemysłem węgla i stali, organizacji badawczych lub branży użytkowników, w których powinni być odpowiedzialni za strategię badań, zarządzanie lub produkcję.

3. WYKONANIE PROGRAMU

3.1. Wezwanie do składania wniosków

Niniejsza decyzja realizuje otwarte i ciągłe wezwanie do składania wniosków, a 15 września każdego roku, rozpoczynając od 2002 r., jest datą końcową składania wniosków dotyczących oceny.

Komisja ustanawia i podaje do wiadomości publicznej, w tym poprzez wspólnotowy serwis informacyjny badań i rozwoju (CORDIS) lub odpowiednią stronę internetową, pakiet informacyjny dostarczający wnioskodawcom i zainteresowanym stronom praktycznych informacji dotyczących programu, reguł uczestnictwa, metod zarządzania wnioskami i projektami, druków wniosków, reguł składania wniosków, umów wzorcowych, dopuszczalnych kosztów, dopuszczalnej maksymalnej granicy wsparcia finansowego oraz sposobów płatności.

Wnioski muszą zostać złożone Komisji zgodnie z regułami ustanowionymi w pakiecie informacyjnym, którego drukowany egzemplarz można uzyskać od Komisji na wniosek.

3.2. Treść wniosków

Wnioski muszą odnosić się do naukowych/technicznych i społeczno-gospodarczych priorytetów ustanowionych w dodatkach B i C.

Każdy wniosek musi obejmować szczegółowy opis proponowanego projektu i zawierać pełną informację o celach, partnerstwie (włącznie z precyzyjnym określeniem zadań każdego z partnerów), strukturze zarządzania, przewidywanych wynikach i spodziewanych zastosowaniach oraz ocenę przewidywanych korzyści przemysłowych, gospodarczych, społecznych i korzyściach związanych ze środowiskiem naturalnym.

Proponowany koszt całkowity i jego podział muszą być realistyczne i efektywne, a od projektu należy oczekiwać korzystnego stosunku kosztów do korzyści.

3.3. Ocena i wybór wniosków oraz monitorowanie projektów

Komisja zapewnia poufną, uczciwą i sprawiedliwą ocenę wniosków. Komisja ustali i opublikuje instrukcje oceny i wyboru działań BRT, jak określono w ppkt 2.2 lit. f).

Ocena i wybór wniosków są przeprowadzane w ramach odpowiedzialności Komisji następująco:

1. Po otrzymaniu i zarejestrowaniu wniosków oraz sprawdzeniu ich dopuszczalności Komisja ocenia je z pomocą odpowiedniej Grupy Doradczej, określonej w ppkt 2.2 lit. g) i, w razie potrzeby, niezależnych ekspertów;
2. Komisja sporządza wykaz przyjętych wniosków uszeregowanych pod względem znaczenia;
3. Komisja, wspomagana przez Komitet, decyduje o wyborze projektów i kryteriach rozdziału środków finansowych, zgodnie z procedurą określoną w ppkt 2.2.1.

Komisja, wspomagana przez grupy techniczne określone w ppkt 2.3, monitoruje projekty badawcze i działalność badawczą.

▼B

3.4. Umowy

Projekty oparte na wybranych wnioskach oraz środki i działania określone w ppkt 1.5 stanowią przedmiot umowy. Umowy opierają się na odpowiednich umowach wzorcowych sporządzonych przez Komisję, uwzględniając odpowiednio charakter danej działalności.

Umowy określają wsparcie finansowe przydzielone na podstawie programu w oparciu o dopuszczalne koszty, jak również reguły dotyczące sprawozdawczości kosztowej, zamknięcia rozliczeń oraz audytu.

3.5. Wkład finansowy

Program opiera się na umowach BRT przewidujących podział kosztów. Całkowite wsparcie finansowe, włącznie z jakimkolwiek innym dodatkowym finansowaniem, odpowiada stosowanym regułom dotyczącym pomocy państwa.

Bez uszczerbku dla poprzedniego akapitu, całkowita maksymalna wielkość wsparcia finansowego wyrażonego jako procent dopuszczalnych kosztów określonych w ppkt 3.6, wynosi:

a) w odniesieniu do projektów badawczych:	do 60 %
b) w odniesieniu do projektów pilotażowych i pokazowych:	do 40 %
c) w odniesieniu do środków towarzyszących, działań wspierających i przygotowawczych:	do 100 %

3.6. Koszty dopuszczalne

Koszty dopuszczalne obejmują wyłącznie koszty rzeczywiste poniesione na pracę wykonaną na podstawie umowy. Wykonawcy, wykonawcy stowarzyszeni i podwykonawcy nie mogą żądać stawek planowanych w budżecie lub handlowych. Dopuszczalne koszty dzielone są na następujące cztery kategorie:

3.6.1. *Koszty sprzętu*

Koszty nabycia lub wynajmu sprzętu bezpośrednio związane z realizacją projektu są naliczane jako koszty bezpośrednie. Koszty dopuszczalne leasingu sprzętu nie mogą przekroczyć dopuszczalnych kosztów jego nabycia.

3.6.2. *Koszty osobowe*

Koszty godzin rzeczywistej pracy poświęconej wyłącznie projektowi, wykonywanej przez pracowników naukowych, podyplomowych lub technicznych, oraz koszty osobowe związane z pracownikami fizycznymi bezpośrednio zatrudnionymi przez wykonawcę są naliczane. Wszelkie dodatkowe koszty osobowe (np. stypendia) wymagają uprzedniego pisemnego zatwierdzenia przez Komisję. Wszystkie naliczone godziny pracy muszą być zarejestrowane i poświadczone.

3.6.3. *Koszty operacyjne*

Koszty operacyjne bezpośrednio związane z realizacją projektu stanowią wyłącznie koszty:

a) surowców;

b) drobnych artykułów codziennego użytku;

c) wykorzystania przedmiotów podlegających zużyciu;

d) energii;

e) konserwacji lub naprawy sprzętu;

f) transportu sprzętu lub produktów;

g) modyfikacji lub przeróbki istniejącego sprzętu;

h) usług informatycznych;

i) wynajmu sprzętu;

j) różnych analiz;

k) specjalnych badań lub testów;

l) pomocy od osób trzecich;

m) podróży i utrzymania.

▼B

3.6.4. *Koszty pośrednie*

Wszystkie inne wydatki (koszty ogólne), które mogą powstać w związku z projektem i które nie są wyraźnie określone w powyższych kategoriach, pokrywane są ryczałtem równym 30 % dopuszczalnych kosztów osobowych jak określono w ppkt 3.6.2.

3.7. Sprawozdania techniczne

W odniesieniu do projektów badawczych, pilotażowych i pokazowych, jak opisano w ppkt 1.5, wykonawca(-y) musi(-szą) co sześć miesięcy sporządzać sprawozdanie. Takie sprawozdania są wykorzystywane do opisania dokonanego postępu technicznego. Po zakończeniu prac przekazuje się sprawozdanie końcowe obejmujące ocenę eksploatacji i oddziaływania. Sprawozdanie to zostaje opublikowane przez Komisję w całości lub formie skróconej, zależnie od strategicznej istotności projektu. Decyzję podejmuje Komisja po konsultacji, w razie potrzeby, z odpowiednią Grupą Doradczą. Tam gdzie jest to stosowne, wymagane są i publikowane końcowe raporty dotyczące środków towarzyszących, jak również działań wspierających i przygotowawczych.

4. PRZEGLĄDY ROCZNE, MONITOROWANIE I OCENA PROGRAMU

Komisja przeprowadza coroczny przegląd działań na podstawie programu i postępu prac BRT. Sprawozdanie zawierające ten przegląd przesyła się Komitetowi.

Program podlega monitorowaniu włącznie z oceną spodziewanych korzyści. Sprawozdanie dotyczące tego monitoringu wydane zostanie do końca 2006 r. i od tej pory będzie wydawane co pięć lat. Sprawozdania te przesyła się Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komitetowi i Grupom Doradczym.

Ocena programu jest przeprowadzana w chwili ukończenia projektów finansowanych podczas każdego z okresów pięcioletnich; pierwszy okres kończy się w 2008 r. Oceniane są także korzyści z BRT dla społeczeństwa i odpowiednich sektorów. Sprawozdanie oceniające zostaje opublikowane.

Komisja opracowuje zakres uprawnień dotyczący wykonywania monitoringu oraz oceny; Komisja jest wspomagana przez Komitet. Zarówno monitoring jak i ocena wykonywane są przez zespoły wysoko wykwalifikowanych ekspertów wyznaczonych przez Komisję.

5. KLAUZULA PRZEJŚCIOWA

Komisja podejmie właściwe kroki w celu zapewnienia sprawnego przejścia od programów BRT EWWiS do niniejszego programu. Obowiązujące nadal umowy EWWiS w chwili wygaśnięcia Traktatu EWWiS zarządzane są przez Komisję zgodnie z ich zobowiązaniami umownymi, w celu harmonizacji zarządzania umowami EWWiS i umowami w ramach programu.

▼B

Dodatek A

Program badawczy Funduszu Badawczego Węgla i Stali

Definicja pojęć „węgiel” i „stal”

1. WĘGIEL

   a) Węgiel kamienny;

   b) Brykiety węgla kamiennego;

   c) Koks i półkoks z węgla kamiennego;

   d) Węgiel brunatny;

   e) Brykiety węgla brunatnego;

   f) Koks i półkoks z węgla brunatnego;

▼A1

   g) Olej łupkowy.

▼B

   Pojęcie „węgiel kamienny” obejmuje wysoko i średnio uwęglony węgiel „A” (węgiel podbitumiczny), jak określono w „międzynarodowym systemie kodyfikacyjnym węgla” Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ. Pojęcie „węgiel brunatny” obejmuje nisko uwęglony węgiel „C” (lub ortolignity) i nisko uwęglony węgiel „B” (lub metalignity) tej samej klasyfikacji. W odniesieniu do węgla brunatnego, program ma zastosowanie wyłącznie do węgla brunatnego wykorzystywanego do produkcji energii elektrycznej lub łącznej produkcji ciepła/energii elektrycznej, a nieprzeznaczonego do wytwarzania brykietów lub półkoksu.

2. ŻELAZO I STAL

   a) Surowce do produkcji żelaza i stali, takie jak ruda żelaza, żelazo gąbczaste i złom żelazny;

   b) Surówka (w tym gorący metal) i żelazostopy;

   c) Surowe wyroby i półwyroby z żelaza, stali węglowej lub stali specjalnej (w tym wyroby do ponownego użycia i wtórnego walcowania), takie jak stal płynna odlewana w odlewaniu ciągłym lub w inny sposób oraz półwyroby, takie jak kęsiska kwadratowe, kęsy, sztaby, kęsiska płaskie i taśmy;

   d) Gorące wyroby gotowe z żelaza, stali węglowej lub stali specjalnej (wyroby powlekane lub niepowlekane, z wyłączeniem odlewów staliwnych, odkuwek i wyrobów metalurgii proszków), takie jak szyny, kształtowniki grodzicowe, kształtowniki konstrukcyjne, sztaby, walcówki, blacha gruba i blacha uniwersalna, taśma i blacha cienka oraz kęsy okrągłe do wyrobu rury bez szwu i pręty walcowane;

   e) Wyroby końcowe z żelaza, stali węglowej lub stali specjalnej (powlekane lub niepowlekane), takie jak taśmy walcowane na zimno oraz blacha cienka i blacha elektrotechniczna;

   f) Produkty przetwarzania wstępnego stali mogące wzmocnić konkurencyjność powyższych wyrobów żelaznych i stalowych, takie jak wyroby rurowe, produkty ciągnione i polerowane, produkty walcowane i formowane na zimno.

▼B

Dodatek B

Program badawczy Funduszu Badawczego Węgla i Stali

Priorytety naukowo-techniczne i społeczno-gospodarcze

Badania i rozwój techniczny w zakresie węgla

Badania i rozwój techniczny stanowią bardzo ważny środek wspierania celów energetycznych Wspólnoty w odniesieniu do zaopatrywania Wspólnoty w węgiel oraz jego konkurencyjnej i przyjaznej dla środowiska konwersji i utylizacji. Ponadto rozszerzający się międzynarodowy wymiar rynku węgla i globalna skala stojących przed nim problemów oznaczają, że Unia Europejska musi przejąć wiodącą rolę w podejmowaniu wyzwań związanych z nowoczesnymi technikami, bezpieczeństwem kopalń i ochroną środowiska na poziomie światowym przez zapewnienie przekazania know-how wymaganego do dalszego postępu technologicznego, poprawy warunków pracy (bezpieczeństwo i higiena pracy) i wzmocnionej ochrony środowiska. Dziedziny priorytetowe określone są w pkt 1–4 poniżej, a ich kolejność nie odzwierciedla pierwszeństwa między tymi punktami.

1. POPRAWA POZYCJI KONKURENCYJNEJ WSPÓLNOTOWEGO WĘGLA

   Celem jest zmniejszenie kosztu całkowitego produkcji górniczej, poprawa jakości produktów i zmniejszenie kosztów używania węgla. Projekty badawcze obejmują cały łańcuch produkcji węgla:

   — nowoczesne techniki badania złóż;

   — zintegrowane planowanie kopalń;

   — wysoce wydajne, w dużym stopniu zautomatyzowane technologie wyrobiskowe i eksploatacyjne odpowiadające geologicznym właściwościom europejskich złóż węgla kamiennego;

   — właściwe technologie wspomagające;

   — systemy transportowe;

   — usługi w zakresie dostaw energii, systemy łączności i informacji, transmisji, monitoringu i kontroli procesów;

   — techniki przeróbki węgla zorientowane na potrzeby rynków konsumenckich;

   — konwersja węgla;

   — spalanie węgla.

   Projekty badawcze mają również na celu osiągnięcie postępu naukowego i technologicznego w celu uzyskania lepszego zrozumienia zachowania i kontroli złóż w odniesieniu do ciśnienia górotworu, emisji gazów, ryzyka eksplozji, wentylacji i wszystkich innych czynników oddziałujących na czynności wydobywcze. Projekty badawcze realizujące te cele muszą przedstawiać możliwość osiągnięcia wyników mających zastosowanie w perspektywie krótko- lub średnioterminowej do istotnej części produkcji wspólnotowej.

   Przyznaje się pierwszeństwo projektom wspierającym co najmniej jeden z następujących celów:

   a) integrację poszczególnych technik w ramach systemów i metod oraz rozwój zintegrowanych metod wydobywczych;

   b) znaczące ograniczenie kosztów produkcji;

   c) korzyści w zakresie bezpieczeństwa górniczego i środowiska naturalnego.

2. BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY W KOPALNIACH

   Wymienionym powyżej wymaganym udoskonaleniom muszą towarzyszyć właściwe wysiłki w dziedzinie bezpieczeństwa górniczego, jak również w odniesieniu do kontroli gazów, wentylacji i klimatyzacji. Ponadto warunki pracy pod ziemią stwarzają potrzebę szczególnych ulepszeń w odniesieniu do zawodowego bezpieczeństwa i higieny pracy.

3. SKUTECZNA OCHRONA ŚRODOWISKA NATURALNEGO I ULEPSZENIE WYKORZYSTANIA WĘGLA JAKO CZYSTEGO ŹRÓDŁA ENERGII

   Projekty badawcze realizujące ten cel dążą do zminimalizowania wpływu działalności górniczej i wykorzystania węgla we Wspólnocie na atmosferę, wodę i powierzchnię w ramach zintegrowanej strategii zarządzania w odniesieniu do zanieczyszczenia środowiska. Ponieważ wspólnotowy przemysł węglowy podlega ciągłej restrukturyzacji, badania mają również na celu minimalizowanie wpływu na środowisko kopalń podziemnych przeznaczonych do zamknięcia.

▼B

Przyznaje się pierwszeństwo projektom wspierającym co najmniej jeden z następujących celów:

a) zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych, w szczególności metanu, ze złóż węgla;

b) odsyłanie do kopalni odpadów górniczych, popiołu lotnego i produktów odsiarczania, którym towarzyszą, jeśli to stosowne, inne formy odpadów;

c) rekultywację hałd odpadów i przemysłowe wykorzystanie pozostałości z produkcji i zużycia węgla;

d) ochronę poziomu wód gruntowych i oczyszczanie wody drenowanej przez kopalnię;

e) ograniczenie wpływu na środowisko instalacji wykorzystujących głównie wspólnotowy węgiel kamienny i brunatny;

f) ochronę instalacji powierzchniowych przed skutkami osiadania gleby w perspektywie krótko- i długoterminowej;

g) ograniczenie emisji pochodzących z utylizacji węgla.

4. ZARZĄDZANIE UZALEŻNIENIEM ZEWNĘTRZNYM OD DOSTAW ENERGII

Projekty badawcze realizujące ten cel związane są z perspektywami długoterminowych dostaw energii i dotyczą podnoszenia jakości – w kategoriach gospodarczych, związanych z energią i środowiskiem naturalnym – złóż węgla, które nie mogą być wydobywane rentownie przy pomocy konwencjonalnych technik górniczych. Projekty mogą obejmować badania, określenie strategii, badania podstawowe i stosowane oraz testowanie technik innowacyjnych, które oferują perspektywę podniesienia jakości wspólnotowych zasobów węgla.

Przyznaje się pierwszeństwo projektom integrującym komplementarne techniki, takie jak adsorpcja metanu lub ditlenku węgla, wydobywanie metanu z pokładu węgla i podziemne zgazowanie węgla itd.

▼B

Dodatek C

Program badawczy Funduszu Badawczego Węgla i Stali

Priorytety naukowo-techniczne i społeczno-gospodarcze

Badania i rozwój techniczny dotyczące stali

W ramach ogólnego celu zwiększania konkurencyjności i przyczyniania się do trwałego rozwoju, główny nacisk BRT jest położony na rozwój nowych lub ulepszonych technologii, aby zapewnić rentowną, czystą i bezpieczną produkcję stali i wyrobów stalowych charakteryzujących się stale rosnącą wydajnością, przydatnością do wykorzystania, zadowoleniem klienta, wydłużonym czasem użytkowania, łatwym odzyskiem i recyklingiem. Dziedziny priorytetowe określone są w pkt 1–3 poniżej, a ich kolejność nie odzwierciedla pierwszeństwa między tymi punktami.

1. NOWE I ULEPSZONE STALOWNICTWO I TECHNIKI WYKOŃCZENIOWE

   BRT muszą mieć na celu ulepszanie procesów produkcji stali z uwzględnieniem podwyższania jakości produktu i zwiększania produktywności. Integralną część pożądanych ulepszeń powinny stanowić: ograniczanie emisji, zużycia energii i wpływu na środowisko naturalne, jak również zwiększenie użytkowania surowców i ochrony zasobów. Projekty badawcze powinny być nakierowane na następujące dziedziny:

   — nowe i ulepszone procesy redukcji rudy żelaza;

   — procesy i działania w zakresie produkcji surówki;

   — procesy z użyciem pieców łukowych;

   — procesy stalownicze;

   — techniki rafinacji pozapiecowej;

   — odlewanie ciągłe i technologię odlewania kształtowników siatkopodobnych z walcowaniem bezpośrednim lub bez niego;

   — techniki walcowania, obróbki wykańczającej i powlekania;

   — techniki walcowania na gorąco i na zimno, procesy wytrawiania i wykańczania;

   — oprzyrządowanie, kontrolę i automatyzację procesów;

   — konserwację i niezawodność linii produkcyjnych.

2. BADANIA I ROZWÓJ TECHNICZNY I WYKORZYSTANIE STALI

   BRT w zakresie użytkowania stali są istotne do spełnienia przyszłych wymogów użytkowników stali i tworzenia nowych możliwości rynkowych. Projekty badawcze powinny być nakierowane na następujące dziedziny:

   — nowe gatunki stali do trudnych zastosowań;

   — właściwości stali nakierowane na właściwości mechaniczne w niskich i wysokich temperaturach, takie jak wytrzymałość i wiązkość, zmęczenie, zużycie, pełzanie, korozja i odporność na pękanie;

   — wydłużony okres użytkowania, w szczególności przez poprawienie odporności stali i struktur stalowych na gorąco i korozję;

   — kompozyty zawierające stal i struktury wielowarstwowe;

   — modele symulacji predyktywnej mikrostruktur i własności mechanicznych;

   — bezpieczeństwo strukturalne i metody projektowania, w szczególności w odniesieniu do odporności na ogień i trzęsienia ziemi;

   — technologie związane z kształtowaniem, zgrzewaniem i łączeniem stali i innych materiałów;

   — standaryzację metod testowania i oceny.

3. OCHRONA ZASOBÓW I POPRAWA WARUNKÓW PRACY

   Zarówno w produkcji jak i użytkowaniu stali ochrona zasobów, zachowanie ekosystemu i kwestie bezpieczeństwa powinny stanowić integralną część prac BRT. Projekty badawcze powinny być nakierowane na następujące dziedziny:

   — techniki recyklingu niebędącej w użyciu stali z różnych źródeł i klasyfikacja złomu;

   — gatunki stali i projekty zmontowanych struktur w celu ułatwienia ułatwionego odzysku złomu i jego ponownego przekształcenia w stal użytkową;

   — kontrolę i ochronę środowiska naturalnego w miejscu pracy i wokół niego;

   — odnawianie terenów hut i stalowni;

▼B

— poprawę warunków pracy i jakości życia w miejscu pracy;

— metody ergonomiczne;

— zawodowe bezpieczeństwo i higienę pracy;

— ograniczenie narażenia na emisje w miejscu pracy.